

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chène
all'ombra della quercia
in the shade of the oak tree

Magdalena Aulina

15-10-2026

«Ave Maria!

Molt estimada filla en el Senyor.

Quanta alegria em vas encomanar quan vaig marxar d'aquí, perquè mentre jo pensava com repartiria els càrrecs que deixaven les teves germanes, tu, amb alegria, vas venir a la teva Mare dient-me que ja t'ocuparies de tot; gràcies, filla meva, pel teu bon cor. Endavant, M.ª Àngeles, sigues molt bona i abnegada. Jesús, el teu diví Espòs, que espera de tu un lliurament absolut, t'anirà ensenyant la manera d'estimar de bo de bo.

Si sabessis, filla meva, de quina manera es pateix en aquestes terres de Lucca, on es veu la nostra estimada Gemma tan poc estimada i tan mal entesa; procurem nosaltres, filla meva, estimar-la de debò, estimar-la molt. Es gaudeix tant estimant-la! És tan bondadosa, que sabrà de sobres correspondre't amb grans bondats. Sigues-li generosa donant-li en cada moment actes de pur amor, actes de generositat aquells que t'envolten, actes de gran amor per a tothom, perquè cadascun vegi en tu una ànima enamorada del teu Jesús, una ànima que viu per amor, una ànima que sents i desitja la santificació de la teva ànima, amb totes les forces que ets capaç de posar-hi, a fi d'aconseguir, amb ella, la de tots.

Sí, filla meva, demana pels que no saben demanar, cerca a Jesús en cada instant pels que no el saben buscar, estima'l pels que no el saben estimar. Procura, com les verges prudents, estar sempre a punt, sempre alerta, sempre a la recerca del que et falti, per a ser aquella ànima que espera el teu estimat Jesús i la teva estimada Mare, i germana tan volguda, Gemma Beata. Et recordo i t'estimo en el niu amorós del teu amor, Jesús.

Magdalena de J[esús]. M[aria]. i G[emma].

Saluda a totes les germanes i petonets a les petites.»

Com és tradició nostra, la primera trobada de la represa tardorenca del “15” està dedicada a santa Gemma Galgani. Aquesta vegada ho fem mitjançant una carta, escrita en espanyol, que Magdalena Aulina va enviar a María Ángeles Terradas Soler, a finals del mes d'agost de 1934, des de Lucca, on havia anat acompanyada per María Dolores Terradas i per Manuel i José María Bofill, per a visitar els llocs de Gemma (que havia estat beatificada el 14 de maig de 1933).

Aquesta carta és un dels molts testimonis de la importància que Magdalena li donava a la devoció a Gemma, per la intercessió de la qual havia estat curada miraculosament el 3 d'abril de 1923. Signant com “Magdalena de Jesús, Maria i Gemma”, agraeix a María Ángeles la seva disponibilitat i alegria per assumir totes les tasques que les seves “germanes” van deixar vacants en marxar cap a Itàlia. L'exhorta a l'abnegació i a l'amor total per Jesús, a qui descriu com el seu “diví Espòs”. Escrivint des de Lucca, lamenta que en aquests llocs la beata Gemma sigui “tan poc estimada i tan incompresa”, i convida María Ángeles a compensar aquesta mancança estimant-la més intensament. Recorda explícitament la paràbola evangèlica de les “verges prudents”, convidant-la a romandre sempre atenta, vigilant i preparada, amb el llum de la fe encesa. Finalment, l'exhorta a fer-se càrrec dels altres, pregant, buscant i estimant a Jesús en nom d'aquells que no saben fer-ho.

Magdalena conclou la carta amb dues expressions plenes de tendresa.

Dirigint-se a la seva jove amiga, li diu: “Et recordo i t'estimo en el niu amorós del teu amor, Jesús”. És a dir, ens recordem i ens estimem “en Jesús”. El “niu amorós de l'amor” és l'amor de Crist que embolica a ambdues. És on totes dues es senten segures. És una bellíssima expressió d'amistat mística.

Després, Magdalena afegeix: “Saluda a totes les germanes i dona un petonet a les més petites”, com fa una mare amb les seves filles!

Magdalena va expressar moltes vegades el desig que les joves que havien començat a estar al seu costat a Banyoles fossin autèntiques “gemmes” interiors, “gemmes” d'unió amb Déu. La invitació que els feia era clara: “Meditem sobre els amors de Gemma, que brollen com a espurnes dels cors inflamats dels sants: Jesucrist, la seva santíssima Mare i les ànimes”.

Per això Magdalena es dirigia a Gemma així: *«La nostra protectora, voldria volar pel camí de la virtut, però no tinc ales. Ajuda'm perquè pugui aconseguir el lloc que Jesús m'ha assignat.»*

L'any anterior, Magdalena havia escrit una bonica pregària, dirigida a la beata Gemma, encomanant-li les ànimes que li havien estat confiades:

«Beata Gemma, la meva estimadíssima germana, tu que tant m'has ensenyat a estimar a Jesús i a la meva Mare la Verge, aquí, en aquest mateix lloc on tant vas patir per aconseguir la perfecció que el teu cor anhelava i sentia, fins al punt d'identificar-te amb el teu Amor sense dir suficient, jo, la teva germaneta, en nom de totes les ànimes que m'has confiat i de les quals esperes la perfecció a la qual cadascuna està anomenada... et demano que siguis per a elles com ho ets per a mi, mare i germana, i així totes aconseguiran el lloc que Jesús els ha encomanat. Gemma, germana meva, recorda't de totes, de totes, i especialment d'aquelles que són capaces de patir i negar-se a si mateixes pel teu amor, fins al punt de veure't plenament glorificada i estimada fins i tot pels qui no et coneixen.»

